

Szlak im. Willa Ericha Peuckerta w Górach Izerskich

Rankiem w niedzielę 10 lipca 2011 r. pod Domem Carla i Gerharta Hauptmannów w Szklarskiej Porębie zebrała się grupa zapaleńców, aby dokonać przejścia projektowanego przez Gildię Przewodników Sudeckich szlaku turystycznego im. Willa Ericha Peuckerta. Kim był W.-E. Peuckert ?

Przecieranie szlaku

hermetyczną, kultami tajemnymi, magią, zielarzami-laborantami, a szczególne miejsce w prowadzonych badaniach zajmowały podania o walońskich poszukiwaczach skarbów i karkonoskim Duchu Gór. W Górach Izerskich W.-E. Peuckert odnalazł znaki walońskie, z których pierwsze w formie „krzyża św. Andrzeja” zlokalizował w formacji skalnej Stary Zamek na obrzeżach Kobylej Łąki. Kierując się zapiskami z ksiąg walońskich, w Izerze i korytach okolicznych potoków znalazł niewielkie ilości złota. W.-E. Peuckert był zaprzyjaźniony z braćmi Carlem i Gerhartem Hauptmann, wybitnymi śląskimi literatami, których zafascynował informacjami z zakresu wiedzy hermetycznej oraz barwnej przeszłości Karkonoszy i Gór Izerskich. W latach 1922-1927 W.-E. Peuckert studiował we Wrocławiu germanistykę, historię i archeologię, następnie obronił pracę doktorską i otrzymał tytuł profesorski. W okresie III Rzeszy niechętny systemowi totalitarnemu został pozbawiony możliwości wykładów uniwersyteckich i zamieszkał w Leszczynie koło Złotoryi. W tym czasie pisał:

"Przez całe moje życie lubiłem się śmiać. Wydawało mi się bowiem, że wtedy wszystko idzie jakby o wiele łatwiej. Czasami jednak zdarzały się takie dni, kiedy wcale nie było mi do śmiechu. A gdy już chciałem się śmiać, wtedy inni uważali to za błazeństwo".

W dawnych sztolniach pirytu poniżej Zakrętu Śmierci legendy pieczołowicie przez niego zebrane i wydane, nie uległy zapomnieniu.

Urodzony w 1895 r. w Olszanicy pod Złotoryją, po ukończeniu seminarium pedagogicznego w Bolesławcu w 1914 r. został powołany do wojska. Ranny, przebywał na rekonwalescencji w Świeradowie Zdroju. Oczarowany Górą Izerską w latach 1915-1921 był nauczycielem w szkole podstawowej w nieistniejącej dziś wsi Wielka Izerza. Podczas pobytu w Wielkiej Izerze W.-E. Peuckert zainteresował się przeszłością regionu; dziełami mistyków związanych ze Śląskiem, astrologią, alchemią, wiedzą

Szef Gildii Jarek Strzyżowski

Po II wojnie światowej był kierownikiem katedry etnologii na Uniwersytecie w Getyndze. W ramach badań etnologicznych W.-E. Peuckert zbierał śląskie podania, wielokrotnie wydając je drukiem. Już w 1924 r. wydał "Legends Śląskie", które zawierały także podania łużyckie. Kolejno w 1926 r. powstały "Legends o karkonoskim Duchu Gór" ilustrowane drzeworytami C. Lindnera z 1736 r. W 1932 r. ukazał się zbiór około 300 bajek pod tytułem "Niemieckie bajki Śląska". To w znacznej mierze W.-E. Peuckertowi zawdzięczamy, że dawne śląskie baśnie i

Dziś postać W.-E. Peuckerta powróciła w Góry Izerskie za sprawą Gildii Przewodników Sudeckich, która obrała sobie tego niezwyklego doprawdy człowieka za patrona [więcej patrz <http://www.gildia-przewodnicy.pl>] Projektowany w formie ścieżki dydaktycznej szlak przebiega trasą „okólną”; zaczyna się i kończy w Szklarskiej Porębie: Muzeum Hauptmannów – dawna Huta „Josephine” - Waloński Kamień - Cicha Równia - Stacja Turystyczna Orle - Kobyła Łąka - Chatka Górzystów - Kopalnia „Stanisław” - Wieczorny Zamek - Wysoki Kamień - Zakręt Śmierci – Sztolnie pirytu - Muzeum Hauptmannów. Trasę można też podzielić na dwa dni z noclegiem w Stacji Turystycznej Orle bądź w Chatce Górzystów. Będzie to zapewne kolejna niecodzienna atrakcja Gór naszych Izerskich, tego zapomnianego przez lata zakątka Dolnego Śląska.

Pionierzy szlaku pod Chatką Górzystów

Projektowany szlak im. W.-E. Peuckerta prowadzi najpiękniejszymi, mało jeszcze znanymi terenami Gór Izerskich; choć jest dość długa i wymagająca pewnego przygotowania, to jednak jeden dzień marszu wystarcza na jej pokonanie, łącznie z kąpielą w Izerze, naleśnikami w Chatce Górzystów oraz chwilą zadumy na Zamku Wieczornym.

- Przemysław Wiater, foto: archiwum Gildii Przewodnickiej